

Τα μέλη της ομάδας που συμμετέχουν στο δίπτυχο των παραστάσεων των Nova Melancholia

ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟΥΣ ΦΩΝΑΞΕ ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ

Η ομάδα των Nova Melancholia παρουσιάζει ένα δίπτυχο παραστάσεων στο βιομηχανικό πάρκο Πλύφα με αναφορές στην Ιστορία της Τέχνης και στον πειραματικό κινηματογράφο

Μετά τον περιοδεύοντα «Μαρσέν Ντυσάν» τους η ομάδα Nova Melancholia, που ξέρει πώς να προσφέρει αυθεντική συγκίνηση και τρέλα, επανέρχεται με ένα δίπτυχο παραστάσεων, τα «Σεμπάστιαν» και «Vanitas», δυο διακριτά αλλά συμπληρωματικά μέρη που πραγματοποιούνται το ένα μετά το άλλο.

Η μεν «Σεμπάστιαν», με τίτλο δανεισμένο από το ομώνυμο τραγούδι των Cockney Rebel, είναι μια παράσταση που εφορμά από την παράδοση του μαρτυρίου του Αγίου Σεβαστιανού, το οποίο έχει αναπαρασταθεί ευρέως στη δυτική τέχνη και γίνεται το εφελθίριο για να στοχαστούν οι ηθοποιοί πάνω σε σύμβολα που απορρέουν από τη μορφή και την ιστορία του – η νεότητά, η ομορφιά, ο σαρκικός πόνος, η ηδυσία, ο ομοερωτισμός, ο μαρτυρικός θάνατος – με τρόπους που χτίζουν μια δραματουργία με έντονη πειραματική διάθεση. Οι ηθοποιοί-περφόρμερ διαβάζουν ποιήματα και κείμενα των Ζαν Κοκτό, Αλέν Γκίνσπεργκ, Ζακ Κωστόπουλου, Αλέξη Μπίστικα, Μπερνάρ-Μαρί Κολτές κ.ά., αναπαριστούν πίνακες, ποζάρουν, χορεύουν, τραγουδούν και εμπνέονται από την παράδοση του έκκεντρου, πειραματικού κινηματογράφου, άλλωστε παράλληλα προβάλλονται αποσπάσματα ταινιών των Τζακ Σμιθ, Αντι Γουόρχολ, Πιερ Πάολο Παζολίνι, μεταξύ άλλων. Στο επίκεντρο βρίσκεται ο θάνατος, δεδομένου ότι μια κυρίαρχη συνδήλωση γύρω από τον Άγιο Σεβαστιανό είναι «η Πανούκλα, ο Μαύρος θάνατος». Εξ ου και ο συσχετισμός της παράδοσης του ομοερωτισμού γύρω από τον άγιο, με την ασθένεια του AIDS που θεωρήθηκε ένα είδος «πανούκλας των ομοφυλοφίλων». Η σύλληψη της ιδέας όπως και η οργάνωση της κατά βάση DIY παραγωγής ανήκει στον Βασίλη Νούλα και τον Κώστα Τζημούλη, το σταθερό δημιουργικό δίδυμο των Nova Melancholia. Ο μεν Νούλας υπογράφει τη σκηνοθεσία, ο δε Τζημούλης τα σκηνικά και κοστούμια.

Ο θάνατος βρίσκεται στο επίκεντρο και της έτερης περφόρμανς «Vanitas» όπου σκηνοθετεί ο Νούλας και επιμελείται τα κοστούμια η Αναστασία Δούκα. Οπου vanitas οι νεκρές φύσεις που ήταν ένα δημοφιλές είδος στη ζωγραφική της Δυτικής Ευρώπης του 16ου και το 17ου αιώνα, συνθέσεις με στοιχεία όπως πλούσια υφάσματα, μουσικά όργανα, βιβλία, σύνεργα καπνίσματος μαζί με κλεψύδρες και νεκροκεφαλές που υποδήλωναν την παροδικότητα της ζωής και τη ματαιότητα της ηδονής. Το αναπόφευκτο του θανάτου στη μεταγραφή των Nova Melancholia γίνεται η αφορμή για τη γιορτή του εφήμερου των αισθήσεων μέσα από την αντιπαράθεση του ήχου της ηλεκτρικής κιθάρας και του κυνικού λόγου του Αντι Γουόρχολ από το βιβλίο «Η φιλοσοφία του Αντι Γουόρχολ (Από το Α στο Β και πάλι από την αρχή)» (μτφ Ιουλία Ραλλίδη, εκδόσεις Τσαγκαρουσιάνος, 2006).

«Σεμπάστιαν» και «Vanitas» στο Βιομηχανικό Πάρκο Πλύφα, Κορυτσάς 39, Αθήνα, στις 4, 5, 6, 18, 19, 20, 25, 26, 27 Μαΐου και 1, 2, 3 Ιουνίου.

ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ